

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010906
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2115010906.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému G. N., narodenému dňa XX. M. XXXX v G., trvale bytom G., O. H.X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1Tk/1/2018, trestne stíhanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a dvojnásobný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného G. N. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 16. februára 2018, č. k. 30T/76/2015 - 397, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. januára 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. N.
z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Trnava zo dňa 16. februára 2018, č. k. 30T/76/2015 - 397 bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného v bode 1/ zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorého sa mali dopustiť tým, že pri výkone zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, sa odmietol podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie, keď tohto sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že (1/) „dňa 31.01.2014 v čase o 10.00 hod. viedol ako vodič v G., po ul. F. U. osobné motorové vozidlo zn. Honda Civic, EČ: TT-745DX, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Trnava, na výzvu príslušníkov polície na predloženie dokladov potrebných na vedenie a premávku vozidla ich ako vodič odmietol predložiť, následne bol hliadkou za účelom hodnoverného zistenia totožnosti a podania vysvetlenia predvedený na útvar PZ, kde na základe správania a komunikácie obvineného G. N. vzniklo podozrenie, že pred jazdou užil návykovú látku alebo viedol vozidlo v takom čase po jej užití, preto bol vyzvaný na lekárske vyšetrenie - odber biologického materiálu, čo odmietol, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.“

Rovnakým rozsudkom bol obžalovaný G. N. uznaný za vinného v bodoch 2/ a 3/ zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a v bodoch 4/ a 5/ taktiež z ďalšieho samostatného spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorých sa v oboch prípadoch mal dopustiť tým, že maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti, keď štyri skutky (v bodoch 2, 3, 4 a 5 napadnutého rozsudku) mal spáchať na tých skutkových základoch, že :

„(2/) dňa 05.03.2014 v čase o 7.57 hod. v G., na ulici O. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, EČ: PU-461BH, bol zastavený hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KRPZ Trnava, pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že Rozhodnutím Okresného

dopravného inšpektorátu Trnava, sp. zn. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 10.01.2014 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

(3/) dňa 13.03.2014 v čase o 15.13 hod. po ceste II/507, v obci Y. L., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Golf, EČ: PU-461BH, bol zastavený hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín, pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Trnava, sp. zn. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 10.01.2014 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

(4/) dňa 10.04.2014 v čase o 20.27 hod. v G. po ulici T. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Cordoba Vario, EČ: HC-873AF, bol zastavený hliadkou Pohotovostnej motorovej jednotky KRPZ Trnava, pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Trnava, sp. zn. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 10.01.2014 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

(5/) dňa 20.04.2014 v čase o 7.30 hod. v G., po ulici E. viedol osobné motorové vozidlo zn. Seat Cordoba Vario, EČ: HC-873AF, bol zastavený hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KRPZ Trnava, pričom následne bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Trnava, sp. zn. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013, právoplatným dňa 10.01.2014 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.“

Za to okresný súd obžalovanému G. N. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím na § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný podmienený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil, pričom podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní tridsať mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu (t. j. všetkých druhov) na dobu tri roky.

Samosudca okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 397 - 403 spisu nasledovne (citácia):

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Tmava podal dňa 21.05.2015 na tunajšom súde obžalobu na obvineného G. N. pre skutok právne kvalifikovaný ako pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a dvojnásobný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby súd vydal dňa 21.03.2016 trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal odpor. Súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného G. N.'a, svedka L. Z., svedka W. N., svedka Y. W., svedka W. N., svedka Z. G., svedka B. K., svedka B. Z., svedka V. O., svedka B. Z., svedka B. L., svedka R. N., so súhlasom procesných strán prečítal výpovede svedka B. W., svedka W. Z., svedka W. W., svedkyne E. Z. z prípravného konania a oboznámil listinné dôkazy.

- Dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní -

Obžalovaný G. N. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať. Na návrh prokurátora boli prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania, v ktorých uviedol:

Ku skutku č. 1/ obžalovaný uviedol, že dňa 31.01.2014 ho zastavila hliadka PMJ Tmava na ul. F. U. v G.. Policajná hliadka mu oznámila, že má uložený zákaz činnosti, o ktorom nevedel. Asi za 20 minút prišla druhá hliadka PMJ, ktorú zavolala hliadka, ktorá ho zastavila a doručili mu obálky, v ktorých bolo rozhodnutie o uložení zákazu činnosti. Príslušníkom PZ na mieste uviedol, že sa voči predmetnému rozhodnutiu odvoláva. Následne s nimi musel ísť a na oddelenie kvôli trestnému činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Na oddelení PMJ bol 2 - 3 hodiny, následne bol preeskortovaný na ODi Tmava, kde bol asi 2 hodiny. Následne bol opätovne preeskortovaný na oddelenie PMJ, kde mu povedali, že budú vykonané odbery a tiež musí niečo podpísať. Príslušníkom PZ uviedol, že na toto nevidí dôvod a tí mu oznámili, že buď sa zúčastní odberov alebo bude väzobne stíhaný. O následkoch odmietnutia odberov nebol poučený. Papiere, ktoré mal podpísať, podpísal s výhradou a následne išiel domov.

Ku skutkom č. 2/, 3/, 4/, 5/ obžalovaný uviedol, že o uloženej sankcii trestu zákazu činnosti sa dozvedel až dňa 31.01.2014 na ul. F. U. v G. a po tom, čo mu boli zamietnuté všetky podané opravné prostriedky, motorové vozidlo nevedie. Príslušníkmi PZ mu bolo doručené už právoplatné rozhodnutie o priestupku zo dňa 02.12.2013, ktorým mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť bez toho, aby mu bolo doručené. Pred doručením zamietajúcich rozhodnutí opravných prostriedkov si nebol vedomý toho, že má uložený zákaz činnosti, nakoľko sa nemal

možnosť k uvedenému rozhodnutiu vyjadriť. Ku skutku zo dňa 13.03.2014 uviedol, že vtedy dostal pokutu za prekročenie rýchlosti.

Svedok L. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 31.01.2014 spozorovali s kolegom N. motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný. Kolega N. vedel, že sa jedná o osobu G. N., ktorý má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Zastavili ho na ul. F. U. v G. Vyzvali ho na predloženie dokladov na vedenie motorového vozidla, ktoré obžalovaný nepredložil. Cez rádiostanicu bolo overené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Následne bola privolaná druhá hliadka v zložení W. a Z., pretože obžalovaný sa správal agresívne. Po príchode druhej hliadky ho eskortovali na útvar PMJ Trnava, kde bol 2 hodiny. Vodič bol buď na mieste alebo na útvare vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu. Obžalovaný sa odmietol podrobiť odberu biologického materiálu, následne bol poučený, že sa dopúšťa trestného činu a bol opätovne vyzvaný na odber biologického materiálu, čo opäť odmietol.

Svedok W. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že počas služby dňa 31.01.2014 spozorovali obžalovaného viesť motorové vozidlo. Rozhodli sa ho zastaviť, nakoľko vedeli, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá a na útvare pre neho mali nejaké doručky, ktoré mu bolo potrebné doručiť. Vozidlo zastavili na ul. F. U. v G.. Vyzvali ho na predloženie vodičského preukazu a občianskeho preukazu, čo obžalovaný odmietol. Vo vozidle bol spolujazdec B. Z.. Obžalovaný oznámil svoje osobné údaje a potom vykonali jeho lustráciu cez veliteľa čaty. Zároveň požiadali kolegov, aby na miesto doniesli doručky pre obžalovaného, pričom obžalovanému bolo oznámená, že má právoplatne uložený zákaz činnosti. Keď na miesto dorazili kolegovia, boli mu doručené všetky zásielky, čo potvrdil svojim podpisom. Rozčuľoval sa, že o zákaze činnosti nevedel a podával voči nemu sťažnosť. Následne bol eskortovaný na útvar PZ, kde bol vyzvaný na odber biologického materiálu, pretože mal zrýchlenú motoriku a bol agresívny. Mohlo to byť asi hodinu a pol po tom, čo bol zastavený. Obžalovaný sa rozčúľil a povedal, že takéto vyšetrenie nepodstúpi.

Svedok Y. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v apríli 2014 bol obžalovaný na T. ulici v G. zastavený hliadkou PMJ, pričom pri kontrole bolo zistené, že má platný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Následne bol eskortovaný na útvar PMJ k služobnej potrebe, kde sa dostavil poverený príslušník ODi, OR PZ Trnava a doručil mu písomnosti, ktoré si obžalovaný nepreberal.

Svedok W. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný jazdil dňa 20.04.2014 motorovým vozidlom napriek tomu, že mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Motorové vozidlo Seat Cordoba Combi bielej farby bolo zastavené z dôvodu zlého technického stavu (rozbité zadné okno) na ul. E.. Vodič na vyzvanie predložil len doklady od motorového vozidla a občiansky preukaz. Lustrovali ho v evidencii a bolo zistené, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Na mieste bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, ktorá bola zaslaná na ODi a obžalovanému bola ďalšia jazda zakázaná.

Svedok Z. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v apríli 2014 obžalovaný viedol na T. ulici vozidlo s prívesným vozíkom, na ktorom mal železo. Bol zastavený na parkovisku a lustrovaný v evidencii vodičov, v ktorej mal evidovaný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Obžalovaný bol vyzvaný na predloženie dokladov potrebných k vedeniu motorového vozidla, ktoré predložil s výnimkou vodičského preukazu. Bol vyzvaný aj poverený príslušník ODi a bola spísaná administratíva. Obžalovaný tvrdil, že nemá uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Svedok B. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že marci 2014 vykonával aj s kolegami meranie rýchlosti v obci Y. L., kde namerali a zastavili vozidlo VW Golf. Za prekročenie rýchlosti bola vodičovi uložená pokuta 20 Eur, ktorú na mieste zaplatil. Na oddelení pri nahadzovaní pokuty do karty vodiča zistil, že vodič má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Svedok B. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v januári 2014 boli obžalovanému doručované zásielky a v ten deň bol predvedený aj na útvar PMJ Trnava. Bol viackrát vyzývaný na podrobenie sa dychovej skúške alebo na odber biologického materiálu, čo odmietal. Po príchode hliadky na útvar PMJ Trnava bola s obžalovaným spísaná administratíva, čo trvalo asi hodinu. Následne mu bolo jedným členom hliadky oznámené, že obžalovaný sa odmieta podrobiť dychovej skúške alebo odberu biologického materiálu. Išiel za obžalovaným a poučil ho o povinnosti podrobiť sa úkonom v súvislosti s cestnou premávkou, na čo obžalovaný uviedol, že nič také robiť nebude a nevidí na to dôvod. Následne kontaktovali príslušníkov ODi, ktorých oboznámili so situáciou, a ktorí uviedli, aby ho eskortovali na ODi, nakoľko sú vo veci miestne príslušní. Obžalovaný nebol opätovne eskortovaný na útvar PMJ, nakoľko o jeho prepustení alebo zadržaní rozhodovalo ODi Trnava.

Svedok V. O. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 05.03.2014 s kolegom W. v G. na ul. O. spozorovali motorové vozidlo, ktoré zastavili z dôvodu pátrania po osobách a veciach pochádzajúcich z trestnej

činnosti. Vodič okrem občianskeho preukazu nemal žiadne iné doklady. Podrobil a dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Lustráciou bolo zistené, že vodič má uložený zákaz viesť motorové vozidlá.

Svedok B. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v januári 2014 išiel s obžalovaným v motorovom vozidle, ktoré viedol obžalovaný a on sedel na sedadle spolujazdca. V G. na ul. F. U. ich zastavila hliadka polície. Dôvodom zastavenia bola bežná kontrola. Príslušníci PZ vyzvali obžalovaného na predloženie potrebných dokladov. Následne obžalovaný vystúpil z vozidla a požadované doklady u seba nemal. Nepamätá si, či bol obžalovaný vyzvaný na vykonanie dychovej skúšky.

Svedok B. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 31.01.2014 vykonávali s kolegom N. výjazd dopravných nehôd. Volali im kolegovia z PMJ Tmava, aby prišli pred budovu PMJ, kde im uviedli, že sa obžalovaný odmieta podrobiť odberu biologického materiálu. Asi o hodinu prišli na ODI Tmava príslušníci PMJ Trnava spolu s obžalovaným, by ho prevzali. Telefonicky bol kontaktovaný službukonajúci prokurátor, ktorého oboznámili s prípadom, a to že obžalovaný bol niekoľko hodín po zastavení hliadkou PMJ vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, na čo prokurátor uviedol, že sa nejedná o trestný čin a obžalovaný má byť prepustený na slobodu a že obžalovaného nemajú preberať. Následne bol obžalovaný eskortovaný na útvar PMJ Tmava.

Svedok R. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 31.01.2014 vykonávali s kolegom L. výjazd dopravných nehôd. Volali im kolegovia z PMJ Tmava, aby prišli pred budovu PMJ, kde sa s nimi bavil kolega ohľadne ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Za hodinu prišli na ODI Tmava kolegovia z PMJ Tmava spolu s obžalovaným, by ho prevzali. Kolega vec telefonicky konzultoval so službukonajúcim prokurátorom a potom príslušníkom PMJ uviedol, že osobu nepreberie.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka B. W. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 05.03.2014 spozorovali s kolegom O. v G. na ul. O. motorové vozidlo VW Golf. Motorové vozidlo viedol obžalovaný, nemal pri sebe vodičský preukaz a tvrdil, že ho má doma. Lustráciou bolo zistené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. S obžalovaným na mieste spísali záznam o podaní vysvetlenia a ďalšiu jazdu mu zakázali.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka W. Z. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 31.01.2014 ich volali cez vysielaciu kolegovia, ktorí potrebovali asistenciu na ul. F. U. v G., nakoľko vodič, ktorého zastavili, bol agresívny a arogantný. Po príchode na miesto už osoba, ktorú zastavili, sedela v služobnom vozidle.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka W. W. z prípravného konania, v ktorej uviedol, že dňa 31.01.2014 ich volali cez vysielaciu kolegovia, ktorí potrebovali asistenciu na ul. F. U. v G., nakoľko vodič, ktorého zastavili, nespolupracoval. Po príchode na miesto už osoba, ktorú zastavili, sedela v služobnom vozidle.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne E. Z. z prípravného konania, v ktorej uviedla, že v marci 2014 vykonávala s kolegami W. a K. meranie rýchlosti v obci Y. L. na ceste II/507, kde zastavili motorové vozidlo VW Golf, ev. č. PU461BH z dôvodu prekročenia rýchlosti. Osobu vodiča na mieste nelustrovali, nakoľko vodič predložil všetky doklady potrebné na vedenie vozidla. Pokutu dal vodičovi kolega K. a ten následne zistil, že vodič má uložený zákaz činnosti. Z listinných dôkazov súd oboznámil: priestupkové spisy, rozhodnutie OS Trnava, sp. zn. 4T/103/2014 rozhodnutie OS Považská Bystrica, sp. zn. 1 T/63/2014 rozsudok OS Trenčín, sp. zn. 2To/34/2015, odpis z RT, lustrácia v databáze súdov, register priestupkov.

Z priestupkového spisu KRPZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ, ČVS: KRPZ-TT-OPPI-28/2014 vyplýva, že dňa 31.01.2014 bol na ul. F. U. v G. zastavený a kontrolovaný vodič G. N. a nakoľko mal pri komunikácii oneskorené reakcie a bol podráždený, vzniklo podozrenie, že pred jazdou požil inú návykovú látku. Bol vyzvaný, aby sa podrobil vyšetreniu na zistenie požitia návykovej látky, čo obžalovaný odmietol. Zároveň bolo zistené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 10.01.2014 do 10.01.2016 č. k. ORPZ-TT-OD12-1103/2013, ktorý vydal ODi Trnava. Obžalovaný nepredložil doklady potrebné k vedeniu motorového vozidla.

Z priestupkového spisu KRPZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ, ČVS: KRPZ-TT-OPPI-63/2014 vyplýva, že dňa 05.03.2014 obžalovaný viedol motorové vozidlo VW Golf. ev. č. PU461BH, ktoré bolo zastavené a bolo zistené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 10.01.2014 do 10.01.2016 č. k. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013, ktorý vydal ODi Trnava. Obžalovaný nemal pri sebe doklady potrebné k vedeniu motorového vozidla.

Z priestupkového spisu KRPZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ, ČVS: KRPZ-TT-OPPI-88/2014 vyplýva, že dňa 10.04.2014 obžalovaný viedol motorové vozidlo Seat Cordoba vari o ev. č. HC873AF, ktoré bolo zastavené a bolo zistené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 10.01.2014 do 10.01.2016 č. k. ORPZ-TT-ODI2-I 103/2013, ktorý vydal ODi Trnava. Obžalovaný vozidlo viedol bez zákonom stanovených dokladov potrebných na vedenie a premávku motorového vozidla.

Z priestupkového spisu KRPZ v Trnave, odbor poriadkovej polície, PMJ, ČVS: KRPZ-TT-OPPI-99/2014 vyplýva, že dňa 20.04.2014 obžalovaný viedol motorové vozidlo Seat Cordoba vario ev. č. HC873AF, ktoré bolo zastavené a bolo zistené, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá od 10.01.2014 do 10.01.2016 č. k. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013, ktorý vydal ODi Trnava. Obžalovaný vozidlo viedol bez zákonom stanovených dokladov potrebných na vedenie a premávku motorového vozidla.

Z rozhodnutia OR PZ Trnava, ODi Trnava o priestupku zo dňa 02.12.2013, ČVS: ORPZ-TT-OD12-1103/2013 vyplýva, že obžalovaný sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k), f) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu podľa § 22 ods. 2 písm. e), b), zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená sankcia, a to pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2014.

Z odpisu registra trestov obžalovaného, rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/103/2014 zo dňa 10.05.2016, rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. IT/63/2014 zo dňa 19.01.2015 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/34/2015 zo dňa 05.11.2015 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 31.01.2001, sp. zn. 5T/135/I/999 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov podmienčne so skúšobnou dobou do 17.05.2013 a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky. V súčasnosti sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie v registri priestupkov obžalovaného vyplýva, že sa dopustil väčšieho množstva priestupkov, prevažne na úseku cestnej premávky.

- Hodnotenie vykonaných dôkazov -

Súd posudzoval všetky vykonané dôkazy z hľadiska ich závažnosti, prípustnosti a vierohodnosti a dospel k nasledovným záverom:

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako prípustné a získané zákonným spôsobom, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že priamymi účastníkmi skutkového deja boli obžalovaný G. N. svedkovia L. Z., W. N., Y. W., W. N., Z. G., B. K., B. Z., V. O., B. Z., B. W., W. Z., svedka W. W. a E. Z..

Ku skutku v bode 1/ súd hodnotí výpovede obžalovaného a svedkov ako vierohodné, pričom rozpor v podstatných skutočnostiach sa vyskytol len v tom, kedy od zastavenia motorového vozidla bol obžalovaný vyzvaný príslušníkom PZ, aby sa podrobil vyšetreniu na zistenie návykovej látky. S poukazom na vykonané dokazovanie súd hodnotí práve v tejto časti výpoveď obžalovaného ako nedôveryhodnú. Rovnako možno ako nevierohodnú vyhodnotiť aj časť výpovede obžalovaného, v ktorej poprel, že nebol príslušníkmi PZ poučený o dôsledkoch odmietnutia podrobiť sa odberu biologického materiálu, nakoľko výpoveďami ostatných svedkov bolo preukázané, že na odber biologického materiálu bol vyzývaný opakovane a týmto výzvam predchádzalo aj poučenie o trestnoprávných dôsledkoch tohto konania.

Ku skutkom v bode 2/, 3/, 4/, 5/ súd hodnotí výpovede obžalovaného a svedkov ako vierohodné, pretože v ich výpovediach sa nevyskytli žiadne podstatné rozpory. Tvrdenie obžalovaného, že v časoch, kedy bol príslušníkmi PZ zastavený ako vodič motorového vozidla, nemal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, nemá oporu v skutkových zisteniach, ale výlučne v právnom posúdení veci.

- Výrok o vine -

K bodu 1/

Na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotením prípustných dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, prišiel súd k záveru, že dňa 31.01.2014 viedol obžalovaný ako vodič motorové vozidlo zn. Ronda Civic, EČ: TT745DX, pričom bol na ul. F. U. v G. zastavený a kontrolovaný hliadkou PMJ KR PZ Trnava. Následne bol predvedený na útvar PZ za účelom hodnoverného zistenia jeho totožnosti, kde na základe jeho správania a komunikácie vzniklo podozrenie, že požil návykovú látku a pod jej vplyvom viedol predmetné motorové vozidlo. Z tohto dôvodu bol obžalovaný vyzvaný na lekárske vyšetrenie - odber biologického materiálu, čo odmietol, hoci toto vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Obžalovaný tvrdil, že ho príslušník PZ vyzval na vyšetrenie na zistenie návykovej látky až 4 - 5 hodín po tom, čo bol ako vodič motorového vozidla zastavený hliadkou PZ. S poukazom na výpovede svedkov L. Z. W. N., B. Z., B. L. a R. N. súd ustálil, že obžalovaný bol vyzvaný na odobratie biologického materiálu v období 90 - 120 minút po zastavení motorového vozidla, ktoré viedol. S poukazom na zásadu in dubio

pro reo súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaný bol vyzvaný na odobratie biologického materiálu 2 hodiny po tom, čo bolo jeho motorové vozidlo zastavené hliadkou PZ.

Súd sa nestotožnil s námietkou obžalovaného, že nebol poučený o dôsledkoch odmietnutia podrobiť sa odberu biologického materiálu, čo vyvrátili vo veci vypočutí príslušníci PZ, a to L. Z. a B. Z..

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Z uvedeného je zrejmé, že ustanovenie § 289 ods. 2 Trestného zákona znie: odňatím slobody až na jeden rok sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Predmetom právneho posúdenia súdu bolo vyložiť znenie vyššie uvedeného právneho predpisu a ustáliť, či vyššie uvedený skutok, ktorý je predmetom obžaloby, možno podradiť pod predmetnú právnu normu. Pri výklade právnej normy je potrebné rozlišovať medzi právnym predpisom a právnou normou. Text právneho predpisu predstavuje komunikačný prostriedok, ktorým zákonodarcu hovorí k adresátovi právnej regulácie. Naproti tomu právna norma je myšlienkou obsiahnutou v tomto prejave, ktorá však nemusí zrkadlovo odpovedať zákonodarcovmu pokusu a jej jazykové vyjadrenie (viď. Melzer, F. Metodologie nalézání práva. Úvod do právní argumentace. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, str. 88). Obžalovaný v rámci procesnej obrany poukazoval na jazykový (doslovný) výklad právneho predpisu (ust. § 289 ods. 2 Tr. zák.), ktorým dospel k záveru, že odmietnutie podrobenia sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky je možné sankcionovať podľa Trestného zákona len v čase vykonávania činnosti uvedenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona obžalovaným.

S poukazom na znenie § 289 ods. 2 Trestného zákona však možno pripustiť aj druhý jazykový výklad právneho predpisu, a to že ak niekto vykonával alebo bude pokračovať vo vykonávaní činnosti uvedenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona a odmietne sa podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, musí nastúpiť trestnoprávna sankcia, ktorej účelom je prevýchova páchatel'a a eliminovanie ďalšieho protiprávneho správania sa páchatel'a v budúcnosti.

Pre zjednodušenie predmetnej právnej úvahy budeme vychádzať výlučne z činnosti, ktorou je vedenie motorového vozidla vodičom.

Výzve na podrobenie sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky vodiča motorového vozidla predchádza výzva na zastavenie motorového vozidla príslušníkom PZ a samotné zastavenie motorového vozidla jeho vodičom. Po zastavení motorového vozidla už vodič nevykonáva činnosť vodiča, ale je zrejmé, že bezprostredne pred zastavením túto činnosť vykonával a zrejme v nej bude aj ďalej pokračovať. Z uvedeného vyplýva, že doslovný jazykový výklad prezentovaný obžalovaným by prakticky znamenal nemožnosť postihovania vodiča po jeho zastavení, kedy predmetnú činnosť, hoci dočasne, prestal vykonávať.

Zo zákonnej úpravy (ust. § 289 Tr. zák.) je zrejmé, že zámerom zákonodarcu bolo dosiahnuť stav, aby osoby, ktoré viedli motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, boli trestne sankcionované za predmetné konanie a zároveň, aby im bolo zabránené pokračovať v tejto činnosti.

Subjektívne teleologickým výkladom, ktorým je znalosť zákonodarcovej predstavy a účelom právne normy by malo byť jeho dosiahnutie, dospejeme k záveru, že je potrebné uprednostniť druhý jazykový význam právneho predpisu, a to sankcionovať konanie páchatel'a, ktorý pod vplyvom návykovej látky viedol motorové vozidlo.

Vzhľadom na uvedené, je potrebné ustáliť, v akom časom horizonte je príslušník PZ oprávnený vyzvať osobu, ktorá viedla motorové vozidlo, na podrobenie sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky. Zákonodarcu nestanovuje žiadny časový horizont na predmetnú výzvu, a preto nemožno dospieť k jednoznačnému časovému obdobiu na jej uskutočnenie. Príslušník PZ k predmetnej výzve pristúpi najmä v prípade, ak nadobudne podozrenie, že vodič motorového vozidla je pri jeho vedení ovplyvnený návykovou látkou. Môže sa pritom jednať o správanie samotného vodiča po jeho zastavení, spôsob

jeho jazdy a pod. Aby mohla nastúpiť trestnoprávna sankcia, musí byť preukázané, že vodič bol ovplyvnený návykovou látkou už v čase, kedy viedol motorové vozidlo. Podstatné teda je, aby výsledok predmetného vyšetrenia bolo možné aplikovať aj na časové obdobie, v ktorom obvinený viedol motorové vozidlo. Čím neskôr príslušník PZ pristúpi k predmetnej výzve, tým viac sa môžu výsledky predmetného vyšetrenia líšiť od stavu, ktorý bol aktuálny v čase vedenia motorového vozidla obvineným. Dôkazné bremeno v tomto smere vždy zaťažuje orgány činné v trestnom konaní, keďže obvinený nikdy nie je povinný preukazovať svoju nevinu. Ak nastane medzi okamihom, kedy vodič viedol motorové vozidlo a vykonaním vyšetrenia na zistenie návykovej látky určitý časový priestor, v ktorom obvinený mohol požiť návykovú látku a orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarí preukázať, že tomu tak nebolo, resp. nemohlo byť, je namieste aj v prípade pozitívneho výsledku tohto vyšetrenia obvineného s poukazom na zásadu in dubio pro reo oslobodiť.

Osobitosťou ustanovenia § 289 ods. 2 Tr. zák. je tá skutočnosť, že sa páchatel' odmietne za podmienok ustanovených v predmetnom zákonnom ustanovení podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky. V tomto prípade odpadá dokazovanie v časti, či bol alebo nebol pri vedení motorového vozidla ovplyvnený návykovou látkou. Na druhú stranu je podľa názoru súdu potrebné aj v tomto prípade orgánmi činnými v trestnom konaní preukázať, že od zastavenia motorového vozidla obvineným až po výzvu orgánov činných v trestnom konaní na podrobenie sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky nenastalo časové obdobie, v ktorom si obvinený mohol aplikovať návykovú látku a v čase plánovaného vyšetrenia už bol pod jej vplyvom, hoci pri vedení motorového vozidla tomu tak nebolo. Súd pri tejto úvahe vychádzal z predpokladu, že osoba, ktorá sa má podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky a je si vedomá jej požitia, nechce pred orgánmi činnými v trestnom konaní deklarovať svoje sklony k užívaniu návykových látok, ktoré by boli patrné z výsledkov predmetného vyšetrenia.

Keďže obžalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by od jeho zastavenia až po výzvu na podrobenie sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky nastal okamih, v ktorom si obžalovaný mohol aplikovať návykovú látku, mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného je súd toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Z okolností prípadu je evidentné, že obžalovaný chcel odmietnuť vyšetrenie na zistenie návykovej látky.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko závažnosť spáchaného prečinu nebolo možné vyhodnotiť ako nepatrnú.

K bodom 2/, 3/, 4/, 5/

Na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotením prípustných dôkazov získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, prišiel súd k záveru, že dňa 31.01.2014 bolo obžalovanému doručené rozhodnutie OR PZ Tmava, ODi Tmava zo dňa 02.12.2013, ČVS: ORPZ-TT-OD12-1103/2013, ktorým mu bola uložená sankcia, a to pokuta vo výške 500,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, pričom predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2014. Obžalovaný voči tomuto rozhodnutiu podal riadny ako aj mimoriadne opravné prostriedky. Od dňa 31.01.2014 do rozhodnutia o opravných prostriedkoch podaných obžalovaným, tento napriek právoplatnému rozhodnutiu o zákaze činnosti viesť motorové vozidlá, viedol v dňoch 05.03.2014, 13.03.2014, 10.04.2014 a 20.04.2014 motorové vozidlo.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný sa dňa 31.01.2014 dozvedel, že má právoplatne uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vyššie uvedeným rozhodnutím o priestupku. Právoplatnosť rozhodnutia sa pritom prejavuje jednak ako závažnosť rozhodnutia pre definovaný okruh subjektov (aj obžalovaného) a jednak ako nezmeniteľnosť rozhodnutia (s výnimkou mimoriadnych opravných prostriedkov). Ak teda obžalovaný vedel, že má právoplatne uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, musel vedieť, že predmetné rozhodnutie má vyššie uvedené účinky, čo mu aj príslušníci PZ po zastavení prezentovali.

Tieto účinky právoplatného rozhodnutia je výnimočne možné eliminovať len vyhovením mimoriadnemu opravnému prostriedku oprávneným orgánom a nie len jeho podaním dotknutým subjektom. Ak teda obžalovaný po podaní mimoriadnych opravných prostriedkov v čase, kedy o týchto nebolo rozhodnuté, viedol motorové vozidlo, prišlo z jeho strany k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného je súd toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona. Z okolností prípadu je evidentné, že obžalovaný napriek vedomosti o právoplatne uloženom zákaze činnosti úmyselne viedol motorové vozidlo.

Námietky obžalovaného o absencii subjektívnej stránky možno vzťahovať len na prípad, ak by bol obžalovaný stíhaný pre skutok zo dňa 31.01.2014, k čomu zo strany orgánov činných v trestnom konaní neprišlo, a v žiadnom prípade nie pre skutky (čiastkové útoky) zo dňa 05.03.2014, 13.03.2014, 10.04.2014 a 20.04.2014.

Podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. S poukazom na uvedené je zrejmé, že obžalovaný v dňoch 05.03.2014, 13.03.2014, 10.04.2014 a 20.04.2014 pokračoval v páchaní toho istého trestného činu - marenia výkonu úradného rozhodnutia a tieto skutku spája objektívna súvislosť v čase (od doručenia rozhodnutia o priestupku po oznámenie rozhodnutia o nevyhovení mimoriadnemu opravnému prostriedku), spôsobe ich páchania (vedenie motorového vozidla napriek zákazu viesť motorové vozidlá) a v predmete útoku (verejný záujem), ako aj subjektívna súvislosť - jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin (obžalovaný vedel, že v páchaní trestného činu bude pokračovať minimálne do oznámenia rozhodnutí o podaných opravných prostriedkoch).

Keďže dňa 08.04.2014 bolo obžalovanému doručené uznesenie OR PZ v Považskej Bystrici, Okresný dopravný inšpektorát Považská Bystrica zo dňa 31.03.2014, ČVS: ORP- 46/DI-PB-2014 o vznesení obvinenia pre skutok zo dňa 13.03.2014, je potrebné čiastkové útoky zo dňa 05.03.2014 a 13.03.2014 považovať za jeden pokračovací trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a čiastkové útoky zo dňa 10.04.2014 a 20.04.2014 za druhý pokračovací trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti uznal súd obžalovaného za vinného z dvojnásobného pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, nakoľko závažnosť spáchaných prečinov nebolo možné vyhodnotiť ako nepatrnú.

- Výrok o treste -

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená do 1 roka a pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená do 2 rokov. Keďže súd ukladal obžalovanému úhrnný trest za viac trestných činov, ktoré sú prečini, postupoval podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a pri určení trestnej sadzby vychádzal z absorpčnej zásady, v zmysle ktorej sa páchatelovi uloží úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný, v tomto prípade podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že u obžalovaného je potrebné upraviť zákonom stanovenú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, nakoľko súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t. j. že spáchal viac trestných činov a žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Pre prípad uloženia trestu odňatia slobody súd u obžalovaného vychádzal zo sadzby trestu odňatia slobody do 8 mesiacov do 2 rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 1 rok, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom obžalovaný žije a okolnosti prípadu dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, a preto súd v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu obžalovanému odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona

mu určil skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, ktorú považuje za postačujúcu na sledovanie správania sa obžalovaného a jeho schopnosť viesť riadny život.

Keďže obžalovaný spáchal predmetné trestné činy v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu súd popri treste odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov. Pri uložení trestu zákazu činnosti súd prihliadol na čas spáchania predmetných skutkov (takmer pred 4 rokmi), a preto neukladal obžalovanému trest zákazu činnosti vo vyššej výmere.

Takto uložený trest, podľa názoru súdu, v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný G. N.. Pri procesnom úkone prítomný prokurátor sa výslovne vzdal práva podať voči rozsudku odvolanie v neprospech obžalovaného.

Odvolanie obžalovaného G. N. dňa 20. decembra 2018 písomne odôvodnil jej obhajca JUDr. Michal Krutek v rozsahu č. I. 406 - 408 spisu nasledovne (podstatné citácie):

„Proti Rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn.: 30T/76/2015 zo dňa 16.02.2018 podávame odvolanie proti všetkým výrokom predmetného Rozhodnutia z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b)pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto sa pri výkone zamestnania alebo inej činnosti uvedenej v odseku 1 odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou alebo orientačným testovacím prístrojom, alebo sa odmietne podrobiť lekárskemu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Svedok por. B. L., nar. XX.XX.XXXX v Zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 26.11.2014 uviedol nasledovné: „Následne som ja telefonicky kontaktoval službukonajúceho prokurátora Mgr. Z. s tým, že som ho oboznámil s okolnosťami celého prípadu, teda že G. N. bol niekoľko hodín po zastavení hliadkou PMJ vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu, načo prokurátor uviedol, že sa nejedná o trestný čin a že má byť prepustený na slobodu a že ho nemáme v žiadnom prípade preberať.“

Svedok W. N., nar. XX.XX.XXXX v Zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 21.10.2014 uviedol nasledovné: „N. bol na útvare PMJ vyzvaný, aby sa podrobil toxikologickému vyšetreniu.“

Skutková podstata jednotlivých trestných činov obsahuje súhrn obligatórnych a fakultatívnych znakov, ktoré spolu s ostatnými znakmi toho ktorého trestného činu určujú, o aký druh trestného činu ide. K obligatórnym znakom skutkovej podstaty, ktoré musia existovať pri každom trestnom čine patria: objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka.

Ako vyplýva aj zo znenia § 289 ods. 2 Trestného zákona, subjektom daného trestného činu je páchatel, ktorý vykonáva zamestnanie, alebo činnosť, kde sa vyžaduje osobitná spôsobilosť. Ako sme už poukázali aj v konaní pred Okresným súdom Trnava a ako vyplynulo aj z výpovedí svedkov B. L. a W. N., Obžalovaný sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky až niekoľko hodín po tom, ako viedol osobné motorové vozidlo. V danom prípade preto nie je možné hovoriť o splnení všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Máme za to, že je v rozpore so zákonným znením § 289 ods. 2 Trestného zákona, aby bolo trestným právom sankcionované odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu návykovej látky, a to aj niekoľko hodín po tom, ako dotyčná osoba už nie je vodičom motorového vozidla.

V prípade, ak by sme sa stotožnili s argumentáciou OČTK a súdu, znamenalo by to zákonne neprimerané extenzívne rozšírenie hraníc predmetného trestného činu. V takom prípade by sme ad absurdum mohli sankcionovať v podstate ktoréhokoľvek z držiteľov akéhokoľvek motorového vozidla, ktorí niekoľko hodín po tom, ako doma zaparkujú svoje osobné motorové vozidlá boli vyzývaní príslušnou hliadkou PMJ aby sa podrobili dychovej skúške, nakoľko oni ich videli, ako pred 2, 3, 4 či 5 hodinami viedli motorové vozidlo. Následne v prípade, ak by takáto osoba predmetnú dychovú skúšku odmietla, bola by trestné stíhaná podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Máme za nepochybné, že ak by zákonodarca mal v úmysle sankcionovať odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky u kohokoľvek, teda aj u osoby nevykonávajúcej zamestnanie

alebo inú činnosť, pri ktorých by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, nepochybne by to tak výslovne uviedol § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Taktiež v prípade, ak by sa trestného činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona mohla dopustiť aj osoba, ktorá sa odmietla podrobiť vyšetreniu na zistenie návykovej látky bezprostredne po tom, ako vykonávala zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, nepochybne by to tak zákonodarca výslovne uviedol v § 289 ods. 2 Trestného zákona. Z dikcie § 289 ods. 2 Trestného zákona je však zrejmé, že odmietnutie podrobenia sa uvedenému vyšetreniu je možné sankcionovať podľa Trestného zákona len v čase vykonávania predmetnej činnosti podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Na základe uvedeného, ako aj v spojení s trestnoprávnou zásadou in dubio pro reo, preto máme za to, že u Obžalovaného nebola naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, a to konkrétne subjekt trestného činu ako obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Zo strany Obžalovaného preto nemohlo dôjsť k takému konaniu, ktoré predpokladá a sankcionuje § 289 ods. 2 Trestného zákona.

Na doplnenie považujeme za potrebné upriamiť pozornosť aj na zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „ZoCP“), ktorý v § 2 ods. 2 písm. v) definuje vodiča ako osobu, ktorá vedie vozidlo.

Podľa § 69 ods. 1 písm. d) ZoCP je policajt oprávnený vyzvať vodiča, aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo.

Z predmetného znenia § § 69 ods. 1 písm. d) ZoCP jednoznačne vyplýva, že policajt je oprávnený vyzvať aby sa podrobil vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou, alebo liekmi, ktoré môžu znížiť jeho schopnosť bezpečne viesť vozidlo len vodiča. V prípade, ak osoba nie je vodičom podľa § 69 ods. 1 písm. d) ZoCP, nie je dané oprávnenie policajta takúto osobu v súvislosti s cestnou premávkou vyzývať na podrobenie sa vyšetreniu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou.

V danom prípade bol preto dôkaz spočívajúci v odmietnutí podrobiť sa vyšetreniu na zistenie návykovej látky vykonaný o. i. aj v rozpore so ZoCP a teda v zmysle teórie ovocia z otráveného stromu nemal byť v konaní ako dôkaz ani len pripustený.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaz) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým e činnosti.

Podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia,...

Svedok W. N., nar. XX.XX.XXXX v Zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 21.10.2014 uviedol nasledovné: „Následne som telefonicky volal veliteľovi čaty, aby poslal po inej hliadke PMJ, všetky doručky na osobu N.. Po príchode druhej hliadky sa vodič sa vodič rozčuľoval, že ako môže mať zákaz činnosti, keď neprevzal o tom rozhodnutie a toto mu bolo práve doručené. “

Zo znenie § 206 ods. 1 Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, ak je na podklade zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, pričom príslušníci, ktorí Obžalovaného v dňoch 31.01.2014, 05.03.2014, 10.04.2014 a 20.04.2014 tak nekonali, nakoľko predmetné obvinenie bolo vznesené až 30.04.2014. Dôvodom uvedeného nekonania v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo vyčkávanie na rozhodnutie č. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 17.04.2014, ktorým boli opravné prostriedky Obžalovaného o priestupku č. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013 zamietnuté. Z výsluchov vykonaných v predsúdnom, ako aj súdnom konaní je pritom nepochybné, že ani samotní príslušníci ODI Trnava nemali vedomosť, že by konanie Obžalovaného bolo protiprávne a vyčkávali, či dôjde k zrušeniu rozhodnutia o priestupku č. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 17 Trestného zákona, pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Ako vyplýva zo znenia § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, subjektívnou stránkou daného trestného činu je úmyselné zavinenie ako obligatórny znak skutkovej podstaty predmetného trestného činu. V doterajšom predsúdnom a súdnom konaní, a to aj na základe výpovede svedka W. N. bolo preukázané, že predmetný zákaz viesť motorové vozidlo bol Obžalovanému doručený až dňa 31.01.2014 pri dopravnej kontrole a teda pred uvedeným okamihom nemohol mať o jeho existencii žiadnu vedomosť. Následne boli zo strany Obžalovaného využité všetky zákonné opravné prostriedky voči rozhodnutiu o priestupku č. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013. Až do právoplatného rozhodnutia ODI a KDI v Trnave mal obžalovaný za to, že uvedený zákaz vedenia motorového vozidla nenadobudol právoplatnosť, a to z dôvodu podaného odvolania, ako aj žiadostí o prinavrátanie lehoty, nakoľko sa na adrese, kde mu bolo rozhodnutie o priestupku č. ORPZ-TT-ODI2-1103/2013 zo dňa 02.12.2013 doručované dlhodobo nezdržoval a teda nemohla ani nastať fikcia jeho doručenia. Taktiež poznamenávame, že už spomínaná fikcia doručenia nie je spôsobilou skutočnosťou na vyvodenie názoru o zavinenom správaní Obžalovaného.

Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že vo vzťahu k Obžalovanému nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. V uvedenom prípade by mohlo vo vzťahu k Obžalovanému možné hovoriť len o neobľúbivostnom zavinení, pričom predmetné zavinenie nie je v zmysle § 15 a § 17 zavinením sankcionovaným Trestným zákonom práve vo vzťahu k trestnému činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Na základe hore uvedeného preto navrhujeme, aby Krajský súd v Trnave v súlade s § 321 ods. 1 písm. b) a d) Trestného poriadku zrušil rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn.: 30T/76/2015 zo dňa 16.02.2018 v celom rozsahu a rozhodol vo veci v zmysle § 322 ods. 3 Trestného nasledovne:

Obžalovaný G. N., rod. N. nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom: O. XX, G. sa oslobodzuje spod obžaloby, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona a marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona nakoľko skutok nie je trestným činom.“

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Obhajca obžalovaného JUDr. Michal Krutek na verejnom zasadnutí druhostupňového súdu zotrval na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi (v rozsahu č. I. 406 - 408 spisu) a navrhol postupovať v zmysle tam prezentovaného petitu.

Obžalovaný G. N. sa verejného zasadnutia odvolacieho súdu na svoju výslovnú písomnú žiadosť osobne nezúčastnil a tento procesný úkon bol preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 ods. 7 Tr. por. vykonaný v jeho neprítomnosti.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného G. N. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. veľmi podrobne a veľmi jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného G. N. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný G. N. spáchal skutky v bodoch 1/ - 5/ v rozsahu skutkových

zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného G. N. odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadal už prvostupňový súd.

Vzhľadom na výsledky dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného G. N. v bode 1/ vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ zo spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a napokon v bodoch 4/ a 5/ taktiež z ďalšieho samostatného spáchania pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného aj odvolací súd zastáva právny názor, že obžalovaný vo vzťahu ku všetkým protiprávnym konaniam (skutkom) konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., v ktorých ohľadoch sa s dôvodmi prezentovanými okresným súdom stotožňuje.

Súd I. stupňa správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne nezistil prítomnosť žiadnych mimoriadnych okolností prípadu v zmysle § 39 Tr. zák.

Prvostupňový súd rovnako správnym postupom ustálil (bez prítomnosti poľahčujúcej okolnosti) v neprospech obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (tento spáchal viac trestných činov) a zákonným postupom, zrejším aj z ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením § 348 ods. 1 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., dôvodne uložil obžalovanému jeden úhrnný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe vo výmere jeden rok (teda v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pri možnosti ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody do dvoch rokov).

Vzhľadom na osobu obžalovaného a s prihliadnutím na jeho doterajší život i prostredie, v ktorom žije, ako aj vzhľadom na okolnosti prípadu zastáva odvolací súd v zhode s okresným súdom ten právny názor, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutne potrebný výkon trestu odňatia slobody. Preto je v konečnom dôsledku dôvodné v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu obžalovanému podmienene odložiť so stanovením primerane dlhej skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov.

Keďže obžalovaný spáchal predmetné trestné činy v súvislosti s vedením motorového vozidla (motorových vozidiel), v úplnom súlade so zákonom (predovšetkým potreba naplnenia požiadaviek individuálnej a generálnej prevencie) mu prvostupňový súd správne uložil popri treste odňatia slobody aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na primerane dlhú dobu tri roky, pričom dostatočne zdôvodnil na ktoré skutočnosti pri ukladaní tohto druhu trestu prihliadol.

Oba takto popri sebe uložené tresty vo svojej podstate obsahujú požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Miernejšia sankcia v danom prípade, predovšetkým z dôvodu spáchania viacerých (konkrétne dvoch) trestných činov obžalovaným, neprichádzala do úvahy. Prísnejšiu sankciu odvolací súd obžalovanému uložiť nemohol z dôvodu nedostatku odvolania prokurátora, ktoré by bolo podané v jeho neprospech. Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného G. N. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.